

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Szalai György*

Cím: *Egy kommunista emlékére...*

Osztályozás

Tárgy

027.4(069)

Hely:

Idő:

1952

Személy:

Helyszám:

Könyvtár

Bp. 1952 III. 1.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest nyomda NV., Közp. városháza — 1896/50

333

Egy kommunista emlékére...

Solti Andrásné, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár aligazgatója meghalt. Befejezte a harcot, melyet több mint 40 évvel ezelőtt kezdett el a reakció, a maradiság és sötétség erői ellen. Befejezte a harcot, melyet gyenge testtel, kihagyó szívvel, de büszke öntudattal és hallatlan akaraterővel élete utolsó percéig folytatott. Harcolt a jobbert, a szebb holnapért. Ez volt éltető eleme eszmélése pillanatától halála órájáig.

1917-ben ismerkedett meg Szabó Ervinnel, a Fővárosi Könyvtár akkori igazgatójával, 1918-ban találkozott a magyarországi kommunista mozgalommal először. Fiökkönyvtáros a könyvtárban s pártösszekötő a Pártban. E két élmény elhatározó jelentőségűvé vált egész életére. Szabó Ervin hatása alatt választotta hivatásává a könyvtári munkát, a Magyar Tanácsközlársaság nagy élménye formálta ki kommunista egyéniségét.

A Tanácsközlársaság bukása után, kommunista tevékenységéért többévi börtönbüntetést szenvedett, majd internálták, s szabadulása után még éveken keresztül rendőri felügyelet alatt állott. A munkásmozgalommal való kapcsolatát a reakció legsötétebb esztendei alatt sem szakította meg. 1945-ben, szabadulásunk évében, felemelt fővel és tiszta lelkiismerettel jelentkezhetett a Pártnál, hogy tudásával, harcos lendületével és szívének melegeivel szolgálhassa építésünket. Még ugyanabban az évben visszakerült a Fővárosi Könyvtárba, ahonnan a reakció annakidején elbocsátotta. Üldözött vadként került el onnan és győztes hadsereg katonájaként tért vissza. Mint aligazgató harcolt a jobboldali szociáldemokrácia, a klerikalizmus, a szakmai önteltség és a liberalizmus megnyilvánulásai ellen. Szerette a könyvtárat. Szerette a központot, ahol dolgozott, de szívének melegeivel inkább a fiatalabb testvér, a fiókhálózat felé fordult, mert úgy érezte, hogy szocialista építésünk jelen szakaszában annak népnevelő, olvasómozgalmi és tömegszervező lehetőségei hatásosabban szolgálják kultúrforradalmunk nagy céljait. S hogy ma alig van ember fővárosunkban, aki ne ismerné a város különböző pontjain lévő fiökkönyvtárainkat, s hogy ma szinte óráról-órára szaporodó tömegek ismerkednek meg a szovjet és magyar irodalom szocialista termékeivel, abban Solti Andrásné elvtársnőnek feledhetetlen érdemei vannak.

Eletét beragyogja a hűség szépsége. Hűség a szocialista eszméhez, hűség a Párthoz, hűség a könyvtárhoz. Ez a hűség álljon példaképpül könyvtárosaink előtt.